

DĚTSKÝ HLAS

Maminko, ty mě nechceš?

Necháš mne zemřít, než se narodím?
Vždyť ani nevíš, jestli jsem dcera nebo syn.
A což jsem z lásky nevzešel? Jen vzpomeň,
jak vyznávalas lásku komusi.
Tma chodila jak noční hlídka kolem,
milence nikdo vidět nemusí.

Maminko, ty mě nechceš?

Bojíš se, že máš příliš malý byt?
Mohu se jenom v koutku přikrčit.
Však tolik lidí spalo kdysi venku,
když z domu zbyly trosky tesklivé!
Maminka skryla dítě pod halenku
a vyšla ze sklepa jak z jeskyně.

Maminko, ty mě nechceš?

Bojíš se, že vezmu si víc lžiček?
Vždyť já bych jen z odrobinek žil,
jak žije vrabec prosebníček.
Natrhal bych si lesních ostružin.
Za války kdysi jedli lidé kořínky
a matka přece dala dítě do plínky.

Maminko, ty mě nechceš?

Bojíš se, že uberu ti krásy?
Já si tě celou přemaluju jen.
A jestli trochu krásy nasbírám si,
zhlížeš se ve mně každý den,
jak v dítěti se zhlíží matka,
nemusíš ani hledět do zrcátka.

Maminko, ty mě nechceš?

A co když budeš chtít vody podat
a osamělá marně zvoláš stokrát?
A co když zmenšíš se na stařenku,
kdo se tě zeptá: Maminko, co je ti?
Kdo s tebou, třeba chromou, půjde venku?
A komu umřeš jednou v objetí?

Maminko, ty mě nechceš?

Tak rád bych spatřil nejhezčí dva šperky,
zlaté slunko a pozlacený měsíček.
Tak rád bych viděl sýkorky a čejky,
když vykukují z hnízd jak z jesliček.
Tak rád bych viděl růži, oblak, nebe
a nejvíc tebe, maminko má, t e b e.

Maminko, ty mě nechceš?

Bojíš se, že tatínka mít nebudu?
Můžeš mi lhát, že odešel nám do války,
že výstrel roztrhl vás jak pár holubů,
že zanechal ti dopis, brož a korálky.
Nepřiznávej, že jste se rozešli.
Až půjdeš do práce, tak dáš mě do jeslí.

Maminko, ty mě nechceš?

Snad najdu proti rakovině lék
i proti stárnutí a začnu nový věk.
Popluji ke hvězdám na kosmické lodi.
Pro kmín ti půjdu pěšky, jak se chodí.
Kosmický světáček už budu snad.
Domů se vrátím – s tebou polaskat.

/Karel Kapoun – sbírka „Obsadte všechny hvězdy“, Čs. spisovatel 1960/

V roce 1985 přednášel v Hradci králové před 1500 posluchači Dr. Kahuda, vedoucí Ústavu – pracoviště psychotroniky – parapsychologie:

„Japonci vyfotografovali, asi pomocí laseru, ženu, která před krátkou dobou otěhotněla. Objevili, že taková žena má dvojitou biosféru (magnetismus se tento jev zabývá). Mluví se také o jistém druhu záření obklopující – prolínající každým člověkem. Dvojitá biosféra (magnetismus) tedy dokazuje přítomnost druhého člověka pod srdcem ženy.“

Na otázku jednoho posluchače: „ ... a co potom interupce?“,

Dr. Kahuda řekl rozvážně: „No, náš zákon to připouští ... ale je to zabít.“

Bůh se o nás neuchází ničím tak silně jako láskou. Mistr Eckehart

